

Πίνακας 1

(δια χειρός Έλενας Παπαϊωάννου)

Μανιάτικος Ρωμιοκομμός (του Βασίλη Γ. Βλαχάκου)

Πένθιμος ο ήχος της καμπάνας
τρισύλλαβος ο αναστεναγμός
εφτάψυχος της Τραμουντάνας
στο Ματαπά ξεσπάει ο στεναγμός..!

Χτυπιέται η θάλασσα στα βράχια
πόνος το κύμα, δάκρυ ο αφρός
έπεσαν σε κατάθλιψη τα στάχνα
ο ουρανός δεν είναι αλαφρός..!

Ο ψίθυρος του θανάτου ξεροβόρι
και λίβας που καίει τα σωθικά
η ανάσα κι αν βγαίνει με το ζόρι
τον πόνο της τον λέει ωδικά..!

Προμήνυμα κι άσχημο χαμπέρι
φέρνουνε τα ζώα και πουλιά
με της προαίσθησης τ' αγέρι
μέσα από την αναδουλειά

το νεκροπούλι χουχουλιέται
θρηνεί τη νύχτα στον κορφιά
και το σκυλί που αρουλιέται
κάθεται στου πόνου τα καρφιά!

“Πάνω στο κεφάλι σας να στρέξει”
τα καταριέται η γειτονιά
κ' η σκέψη όλων έχει τρέξει
ποιος άμοιρος αφήκε το ντουινιά..!

Το είδε στα χαρτιά η χαρτορίχτρα
το είπε στο φλιτζάνι η φλιτζανού
η έκπληξη έβγαλε σφυρίχτρα
ολοφάνερος ο θάνατος στο νου..!

Η θλίψη είναι ολάκερη στο πόδι
σ' ένα πικρό, νεκροσυμπεθεριό
η ευτυχία κάπου έχασε το ρόδι
η δυστυχία κάνει σαν θεριό!